

О. О. Логвиненко

Рутківський Володимир Григорович

РУТКІВСЬКИЙ Володимир Григорович (18. 04. 1937, с. Хрестителеве Чорнобаївського р-ну Київської обл., нині Золотоніського р-ну Черкаської обл. — 31. 10. 2021, Одеса) — письменник, публіцист. Член НСПУ (1969). Національна премія України імені Т. Шевченка (2012). Премії імені М. Трублаїні (1992), імені Лесі Українки (2002), «Звук павутинки» імені В. Близнеця (2005), Книга року ВВС (2011). Закінчив Одеський політехнічний інститут (1959), Вищі літературні курси при Літературному інституті (Москва, 1975). У 1960—66 працював на Одеському суперфосфатному заводі; 1968—73 — редактором Одеського облтелерадіокомітету; 1979—80 — сценаристом Одеської кіностудії; 1981—84 — інженером Одеського заводу «Мікрон»; 1986—89, від 2003 — відповідальним секретарем Одеської письменницької організації; 1992—2001 — завідувачем відділу газети «Одеські вісті». Писав поезії, дитячу прозу, романи, повісті. Видавали у перекладах білоруською, болгарською, польською, російською, словацькою, угорською та ін. мовами. Творам Р. притаманні легкість викладу, гостросюжетність, драматизм, гумор. Тяжів до «химерної» прози, основною темою його літературних досліджень є маловідомі сторінки нашої історії. Вперше твори надруковано 1959. Автор збірки нарисів про Одеський завод прецизійних верстатів «Земля мастеров» (О., 1985), п'єси-казки «Пришельцы», яку 1993 було вперше поставлено Одеським театром юного глядача. За романом «Сторожова застава» (О., 2001) знято однойменний художній фільм (2017, реж. Ю. Ковальов).

Основні твори

Краплини сонця: Поезії. О., 1966; Плоті: Поезії. О., 1968; Повітря на двох: Лірика. О., 1973; Відчиніть Богданкове вікно: Вірші. К., 1974; Рівновага: Поезії. О., 1976; Аннушка: Повесть. Москва, 1977; Бухтик из тихой заводи: Повесть-сказка. Москва, 1981; Знак глибини: Вірші. О., 1987; Гості на мітлі: Повісті-казки. К., 1988; Канікули у Воронівці: Повісті. О., 1989; Слуга бабы Яги: Сказоч. повесть. О., 1994; День живої води: Поезії. Чк., 2005; Джури козака Швайки: Істор. роман. К., 2007; Потерчата. Дитяча сповідь перед дорослими, які так нічому й не навчилися: Повість. О., 2008; Джури-характерники: Істор. роман. К., 2009; Джури і підводний човен: Істор. роман. К., 2010; Ганнуся: Повість. Л., 2012; Бухтик з тихого затону: Казк. повість. К., 2012; Джури і Кудлатик: Істор. роман. К., 2015; Сині води: Істор. роман. Т., 2015.

Рекомендована література

1. Панченко В. Детская проза поэта // Знамя коммунизма. 1981, 6 нояб.;
2. Тарнашинська Л. Коли ти комусь потрібен // Літературна Україна. 1989, 19 січ.;
3. Гажаман Н. Добрий та веселий казкар Володимир Рутківський. Рекомендац. бібліогр. список. К., 2003;
4. Марченко Н. Співець вилюднення та вивільнення (Огляд життя і творчості Володимира Рутківського) // Дивослово. 2014. № 11.

Бібліографічний опис:

Рутківський Володимир Григорович / О. О. Логвиненко// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-889970>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).